

Er was eens een groep,
en die groep was onderweg.



Gewoon onderweg.



Het waren gelukkig
geen lastige
kinderen, die om de
haverklap wilden
weten waar ze
naartoe gingen.
“En zijn we er al?
Ik moet pipi doen.”

Neen, ze waren helemaal niet lastig, want iedereen geloofde
echt dat daar waar ze naartoe gingen, zo ver weg was dat ze
er nooit zouden aankomen.

